GENEL-İŞ
1 ARALIK 1977
SAYI: 303

EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

● 11 aralık referandum günüdür ● *Zulüm cephesine gereken ders verilecektir*

TÜM EMEKÇİLER SANDIK BAŞINA!...

Yerel seçimlerin yapılmasına kısa bir süre kaldı. Geçen sayımızda seçimlere katılan siyasi partilerin ön yoklamalarla Belediye Başkan adaylarını, Belediye Meclisi üyesi ve İl Genel Meclisi'ne girecek adaylarını belirlediklerini yazmıştık.

Şimdi sıra 11 aralık pazar günü yapılacak seçimiere geldi. Tüm gözler yerel seçimlere çevrildi. Karakoyun ile akkoyun o gün belli olacaktır. Emekçi yığınların desteklediği CHP genel seçimlerde olduğu gibi, bu seçimlerden de oy sayısını ve oy oranını artırarak çıkacaktır.

5 Haziran'da yapılan genel seçimlerde CHP oylarında büyük artış olmasına karşın, bu partinin iktidar olmasına çıkardığı milletvekili sayısı yetmedi. Böyle olunca da Birinci MC 'nin ortaklarından AP-MSP ve MHP yeniden yuvarlak masa etrafında toplanarak hükümeti kurmayı ve devleti parsellemeyi görüştüler. Sonunda bunu başararak hükümeti kurdular da. Hükümeti kurdular, ama kendi aralarında birlik ve beraberliği bir türlü kuramadılar. Kısacası ikinci MC sallantı içinde...

.....Ve geldik 11 aralıkta yapılacak yerel seçimlere merdiven dayadık. Bu seçimlerde alınacak sonuçlar, halkımızın zulüm cephesine güvenini ya da güvensizliğini çıkaracaktır ortaya. Görünürde ülkemizin ezilen, sömürülen, horlanan emekçi halkı zulüm cephesine gerekli dersi verecektir 11 aralıkta.

"Ekonomik önlem" adı altında süslenip püslenerek yoksul ve emekçi halkımızın sırtına yüklenen ağır zam paketlerinin hesabını sormak için, 11 aralık günü tüm emekçiler sandık başına gitmeli ve oylarını CHP lehinde kullanarak, hesap sormalıdırlar zulüm cephesinden. Dar ve sabit gelirli halkımızın sırtına yüklenen, bu arada patronların daha rahat soluklanmasını sağlayan zulüm cephesi, 12 aralıkta yaptıklarının cezasını mutlaka çekmelidir. Her emekçi bu düşünce içinde gitmelidir sandık başına. Bu düşünce içinde kullanmalıdır oyunu.

"Böyyük Türkiye" söylevleri veren Bay Demirel, **"kalkındık, kalkınıyoruz, fabrika yapan fabrikalar, motor sanayii uçak, sanayii"** aldatmacaları içinde olan Erbakan Hoca ve **"sahte barış"** çağrıları yapan Hacı Başbuğ Türkeş o gün, bu ülkenin emekçi halkının sırtına yükledikleri ağır yükün hesabını mutlaka vermelidirler. Halkımızın böylesi yutturmacalarla uyutulamayacağını artık anlamalıdırlar. Ve bir daha gelmemek üzere gitmelidirler.

CHP halkın oyları ile 11 aralık günü oy oranını artırmalı ve zulüm cephesi veto edilmelidir. Zulüm cephesinin iktidarda olduğu dönemlerde yaptığı zulümler gözler önündedir. Her işçi her emekçi, her vatandaş bunu yaşayarak görmüştür.

CHP'nin seçim bildirgesinde bu seçimlerin, **"Türkiye'de yoksulluk, zulüm, siyasal cinayetler ve ekonomik duraklama dönemini bitirme olanağı"** bakımından, yerel yönetim çerçevesinin çok ötesinde önem taşıdığı belirtilmiş, yapılacak işler şöyle sıralanmıştır:

★ **"Belediyelerin karar alma, kural koyma ve gelir sağlama yetkileri ve olanakları yasalarla genişletilecektir.**

★ **Kararların geniş halk topluluklarına dayanarak alınması, halkın belediyelerde yönetime ve denetime katılması sağlanacaktır. Yerel kurallar, şimdiden mahallelerde oluşturulmaya başlanacaktır.**

★ **Belediyelerin fiyatlandırma politikaları, yatırımları hizmetleri ve bunların denetimi öncelikle geniş halk kitlelerini gözeterek yapılacaktır.**

★ **Arsa değerlerinde görülen büyük artışa karşı etkin tedbirler alınacaktır. Bugünkü düzenin ve iktidarların getirdiği çıkmazda, kentte yaşayan yurttaşların büyük çoğunluğuna hiçbir olanak tanımayan ve bir lüks üretim biçimini alan konut üretimine büyük çaplı ve gerçekçi çözümler getirilecektir.**

★ **Toplu konut yapımı yaygınlaştırılıp, çevre kamulaştırmalarıyla yeni konut alanları oluşturulacaktır.**

★ **Tüketim halk yararına düzenlenip denetlenecektir.**

★ **Kent yönetiminde çevre insan sağlığı ile kentlerin temizliğine önem verilecektir.**

★ **Çalışan anneler için çocuk yuvaları yaygınlaştırılacaktır. İşyerlerinin bu konudaki yasa yükümlülüklerini yerine getirmeleri sağlanacaktır.**

★ **Özellikle sanayii bölgelerinde işyeri hekimliğinin geniş ve etkin ekonomik girişimlere ve yatırımlara yöneleceklerdir.**

★ **Araçlardan ve gereçlerden ortak yararlanılacaktır. Büyük kentlerde tüketim maddelerinin toptancılığı, belediyelerin öncülüğünde esnaf ve halk kooperatiflerince örgütlenirken, üretim bölgelerindeki belediyelerle İl Genel Meclisleri de üreticilerin güçlü pazarlama kooperatifleri kurmalarına öncülük edeceklerdir."**

YEREL SEÇİMLERİN ÖNEMİ

Bildirgenin "Yerel seçimlerin önemi" başlığı altında bölümünde ise şöyle denilmiştir.

"5 Haziran 1977 genel seçimleri, ulusumuzun siyasal tarihçesini belli etmekle birlikte, ülke ve toplum yararı açısından geçerli bir hükümet kurulmasına olanak sağlayamamıştır. Bu eksiklik 11 aralık 1977 yerel seçimlerinde alınacak sonucun sağlayacağı yeni siyasal koşullarla giderilebilir.

Yerel seçimlerde belirecek halk tercihi ülkemizde, cephe hükümetleri dönemini, yani zulüm ve siyasi cinayetler dönemini, yoksulluk ve ekonomik duraklama dönemini, içte bölünme, dışta yalnızlık dönemini sona erdirebilir, ülkeye barış ve huzur getirecek, halkı refah yoluna çıkaracak, gelişmeyi hızlandıracak, Türkiye'nin dünyada yeniden güç ve saygınlık kazanmasını sağlayacak bir hükümet kurulmasını kolaylaştırabilir.

Bu bakımdan 11 aralık 1977 yerel seçimleri, ıstırapla mutluluk arasında, yoksullukla refah arasında, iç kavgayla barış arasında, dünyada yalnızlıkla saygınlık arasında seçme yapılacak bir dönemeçtir.

11 Aralıkta, aday olan kişilerin de ötesinde, seçilecek yol, seçilecek tutum, seçilecek parti önemlidir.

Bu inançla biz, yüce Türk ulusunun 5 haziran 1977 genel seçimleriyle belirlenen siyasal tercihini 11 aralık 1977 günü daha açık ve kesin biçimde yineleceğine ve oylarını Cumhuriyet Halk Partisinde yoğunlaştırarak ülke sorunlarına sağlıklı çözümler yolunu açacağına güveniyoruz."

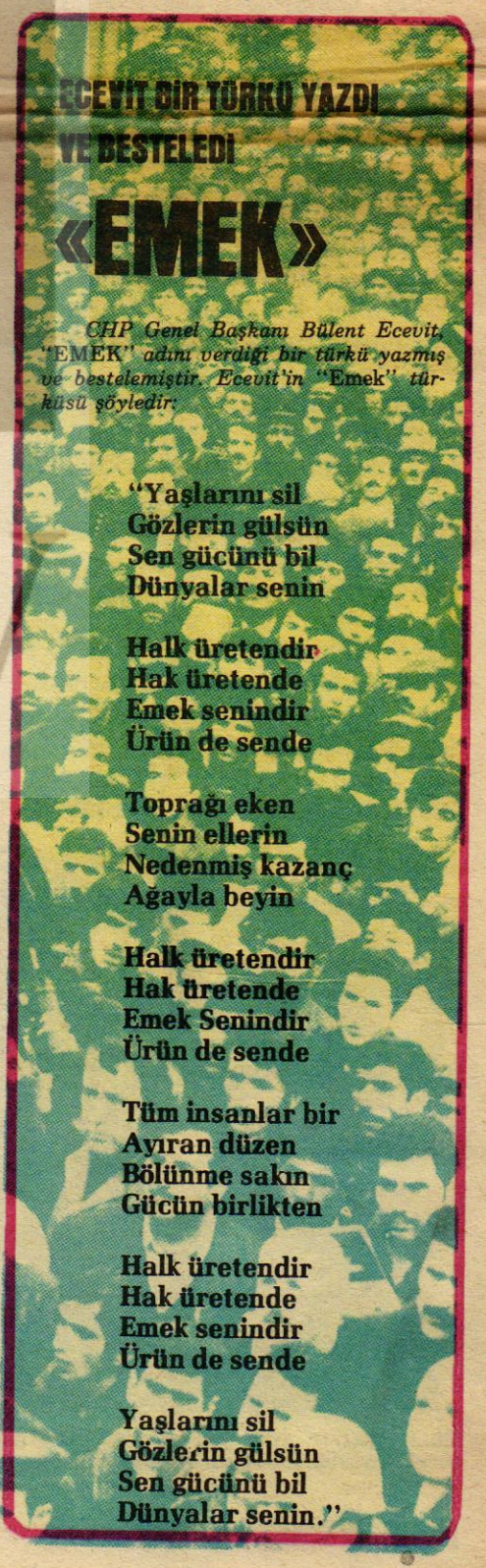

AFYON GREVİMİZ İKİNCİ AYINI DA DOLDURDU

Afyon grevimiz ikinci ayını da doldururken, grevci işçiler gene kararlı, gene inançlı. Şube Başkanı Karcı'nın etrafında toplanan işçiler grev çadırında...

Afyon Belediyesinin Temizlik ve Mezbaha Müdürlüğü işyerlerinde 28 Eylül 1977 günü başlattığımız grev ikinci ayını da geride bırakırken, görüşmeler yapılmasına karşın anlaşma sağlanamamıştır.

Afyon'daki grevimiz tam bir birlik ve dayanışma içinde sürerken, Belediye Başkan Vekili Nedim Helvacıoğlu görüşmeye yanaştığı halde, anlaşmaya bir türlü yanaşmamıştır. Helvacıoğlu DİSK Genel-İş'i sarı Türkiye Genel-İş'le karıştırmış olacak ki, grevdeki üyemiz işçilerin günlük ücretlerine yalnızca on lira zam vermeyi önermiştir.

Bay Helvacıoğlu'nun mensubu bulunduğu siyasi partinin sayesinde ülkemizde artık on liranın hiçbir değeri kalmadığı bir gerçektir. Bu gerçek ortada iken böyle bir öneri çok gülünç olmuştur. Helvacıoğlu çocuğunu Avrupa'da okutmaktadır. Avrupa'da okuttuğu çocuğuna bir ayda ne kadar masraf ettiğini kendisi daha iyi bilir, Türkiye'nin yaşam koşullarını da bilir Nedim Bey... Bilmesine bilir de, bilmemezlikten gelir. Ama işçilere emeklerinin gerçek karşılığını vermek bir türlü gelmez işine. Afyon Belediyesinde çalışan işçilere yaşam koşullarının gerektirdiği düzeyde ücret vermeyi, o işçilerin emeklerinin gerçek karşılığını vermeyi elbetteki istemez. İşçilerin çocuklarına okuma olanağını vermekten o kafadaki yönetimler elbetteki kaçınırlar. İşçilerin çocuklarının okuması halinde, kendi çocuklarının okuma şanslarının azalacağını bilirler çünkü...

Şurası unutulmamalıdır ki, ne Afyon Belediyesinde Nedim Helvacıoğlu, ne de onun siyasal iktidarı emeğin sermayeye tutsak edilmesini başaramıyacaklardır. Tarih çarkı geriye döndürülemez. Emperyalizm can çekişirken faşizm denen kanlı kamçısını şaklatmaktadır. Ama boşuna; emperyalizm de, faşizm de emek tarafından, emekçiler tarafından sökülüp atılacaktır ülkemizden.

Afyon Belediyesindeki grevimiz değil iki ayını, on iki ayını da doldursa gene bugünkü gibi başarıyla sürecektir. Bu grevin sonunda zararlı olan işçiler değil, belki Nedim Helvacıoğlu'da değil ama, onun ideolojisi, savunduğu, benimsediği siyasi fikir zararlı olacaktır. Zafer Afyon'da yiğitçe direnen işçilerin olacaktır.

Grev kırıcılığı da yapsalar, sarı sendika-işveren işbirliği de yapsalar, halkın sağlığı üzerine kumar da oynasalar sonuç işçi sınıfı adına mutlu bir sonla noktalanacaktır.

Helvacıoğlu mezbaha işçilerinin grevde olması nedeniyle mezbahada et kesimi yapılmadığından, et kesimini serbest bıraktığını açıklamıştı... Bu durum emekçi Afyon halkının sağlığını tehdit ettiği için, sendikamızca Sağlık Bakanlığı'na bildirilmiş ve gerekli önlemin alınması istenmişti. Bakanlıktan Afyon'a gönderilen müfettişler konuyu incelemiş ve kesilen etlere veteriner müdürlüğünce basılan mühürü almıştır. Ne var ki Belediye Başkan Vekili Nedim Helvacıoğlu bu kez de ikinci bir mühür yaptırarak, Afyon halkının sağlığı üzerinde oynadığı oyununu sürdürmektedir.

Afyon'da halkın varlığı, sağlığı konusunda oynanan oyunları yazmakla bitiremeyiz. Ancak günü geldiğinde bütün bunların hesabını tek tek soracağız. Bu da böylece bilinmelidir.

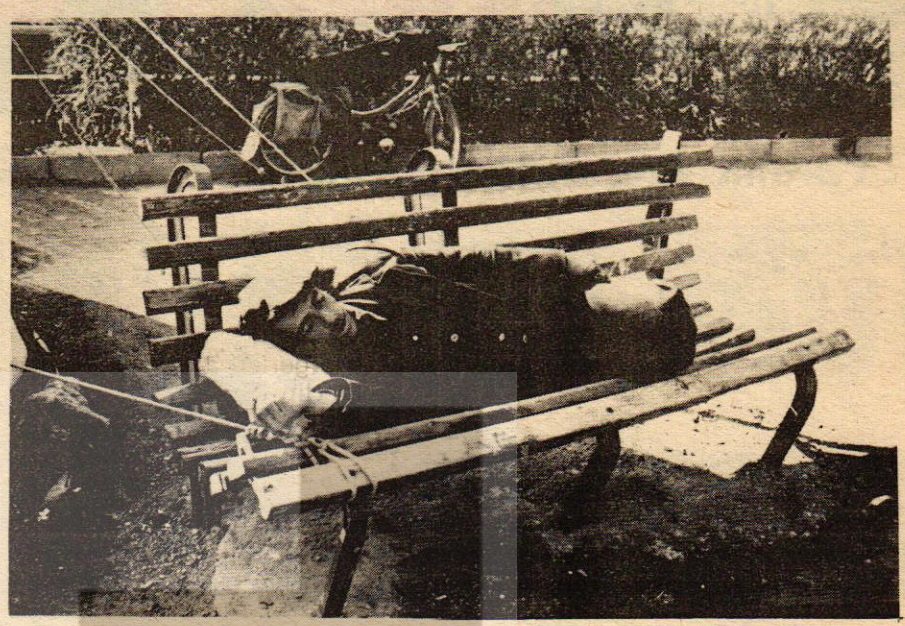

Taş yastığa baş koyanlar, işçiler, emekçiler!... Uyumuyor aslında, gelecek mutlu günleri düşünüyor.

Kentin çeşitli yerlerinde biriken çöplere hücum başladı. "Böyyük Türkiye"nin çocukları, insanları çöpler arasında işe yarar birşeyler arıyorlar.

Günler geçiyor, aylar geçiyor, dayanışma daha da güçleniyor. Grevci işçiler çoluk çocuklarıyla birlikte eğleniyorlar gönüllerince...

İHTİYADİ TEDBİR KARARI

Sendikamız Hukuk Müşavirliği'nce, Afyon'da kaçak et kesimi ve grev kırıcılığı amacıyla temizlik işlerinde çalıştırılan yabancı işçilerin durdurulması konusunda mahkemeye yaptığı başvuru incelenerek karar altına alınmıştır.

Başlatıldığı günden itibaren grevimizin yasal olmadığını söyleyen Bay Helvacıoğlu, mahkemenin bu adil kararından sonra ne söyleyecektir yaman merak ediyoruz doğrusu... Bundan böyle sokaklarda et kesimi yapılamıyacak, kentin temizliğinde temizlik işçisi olmayan işçiler çalışamıyacaktır. Bu da gösteriyor ki grevimiz yasalar tümüyle uygundur ve adalet te haklı olandan yanadır.

ÇEVRE KİRLENMESİ KONFERANSI BELGRAD'DA YAPILDI

● Konferansa ülkemiz adına sendikamız katıldı

21.11.1977 günü, Yugoslavyanın başkenti Belgrad'da 20 Avrupa ülkesini temsilen 24 sendikanın katıldığı konferansta, şehirlerin temizliği ve insan çevresinin korunması sorunu tartışıldı. Bilindiği gibi, birkaç yıl önce, Türk hükûmetinin de imzaladığı "Helsinki Güvenlik ve İşbirliği Belgesi" tüm ülkeleri, insanlığı ilgilendiren temel sorunlarda işbirliğine çağırıyordu. Bu arada, havanın, suların, toprakların, hammadde kaynaklarıyla, doğal servet ve enerjinin korunması, yerleşik bölgelerde insanların gürültü ve çevre kirlenmesinden kurtarılması için, uluslararası işbirliği ve yardımlaşma fikri büyük çapta kabul görmüştür.

Belgrad'da yapılan 1. Avrupa Konferansı, Helsinki Bildirgesinin hayata geçirilmesi amacına yönelik olup, Doğu ve Batı bloklarından 20 ülke sendikalarının ortak çalışmalarıyla başarılı sonuçlar elde etmiştir. Türkiye'yi, DİSK-Genel-İş sendikasından Abdullah Baştürk'ün başkanlığında 4 kişilik bir heyet temsil etmiştir. Heyetimizin konferansa sunduğu tebliğ ilgi ile karşılanmıştır. Genel-İş sendikası tarafından yapılan bildiride, "işçi sendikalarının başlattığı bu işbirliği yaklaşımının, sorumlu hükümetlerce de benimsenmesi için, sosyal ve ekonomik düzenleri birbirinden farklı da olsa, ortak görüşleri paylaşan tüm işçi sınıfı örgütlerince gereken baskının konulması" önerilmiştir. Türk delegasyonu, yaptığı konuşmada özetle şu noktalar üzerinde durmuştur:

"Bu konferansa katılan heyetlerin yarıdan çoğu, gelişmiş sanayi ülkelerinden gelmektedir. Burada insanlar aşırı tüketim yapan toplumun bireyleridir. Sanayinin ve tüketimin hızla gelişmesi sonunda, şehirlerin sokakları kadar, insanların ciğerleri ve çevreleri de kirlenmektedir. Sermaye sınıfları, hepinizi, şişelerde, kâğıtlarda metaller içinde ve plastik ambalajlarda sunulan maddeleri tüketmeniz için akla gelmedik reklamlar yapmaktadır. Bu ambalaj artıklarının hepsini imha etmek, enerjiye çevirmek ya da yeniden imalatta kullanılmak mümkün olmamaktadır. Kimisi nehirlere, denizlere dökülmekte, kimisi de toprağa gömülmektedir. Ama her biri, insanlığı tehdit eden tehlikelerin kaynağı olmaya devam etmektedirler. Hayvan ve bitki gibi insan hayatında çok önemli varlıklar da bu kirlenmenin içindedir.

Bizim gibi gelişmekte olan ülkelerin sorunu, sizlerden daha az tehlikeli değildir. Bu ülkelerde yoğun biçimde kentleşme olayı görülmektedir. Kırsal kesimden insanlar akın akın şehirlere yığılmaktadır. Genellikle sağlıklı konutlardan, kamu hizmetlerinden, sudan, yoldan, temiz besin maddelerinden yoksun bırakılan bu insanlar, aynı zamanda işsizlik, fakirlik ve ihmalin ortasında yaşamaktadırlar. Çarpık kapitalizmin kapkaç düzeninde, batılı sermaye kirletici tesislerini, bu ülkelere taşımakta ve onların işgücünü ucuza satın aldıkları gibi, çevrelerini kirleterek, hayatlarını da zehirlemektedirler.

Bu ülkelerde artan besin maddeleri ihtiyacını karşılamak için üretimi artırmada gerekli olan fakat bilgisizce kullanıldığı yada hileli imal ettikleri için toprakları çoraklaştıran, hayvan neslini yokeden, bitklerin doğasını değiştiren kimyasal gübreler ve ilâçların kullanılması büyük çapta teşvik edilmektedir. Bu kimyasal artıklar, toprağı, nehirleri ve denizleri kirlettikleri gibi, insanlarda yaygın hastalıklara neden olmaktadır. Örneğin,bugün sanayi artıkları nedeniyle Marmara denizinde balık nesli tükenmiştir. Bu konferansta, dünya işçi sınıfının temsilcileri olarak, insanların keselerini sömürmekten, daha ileri boyutlara ulaşan, insan hayatının ve sağlığının sömürülmesine karşı birlikte önlemler aramalıyız. Burada beliren görüşleri ülkelerimizde kamuoyu yaratmada, sorumluları uyarmada kullanmalıyız. Bu büyük görevi, tek başına hiç bir sendika başaramaz. Ama, Helsinki belgesindeki anlayışla hareket edersek, olumlu sonuçlar almamız olanaklıdır."

Genel-İş sendikası önümüzdeki aylarda, yurdumuzu ve halkımızı giderek büyük boyutlarda tehdit eden çevre kirlenmesi ve şehirlerin temizlenememesi sorununu Ulusal planda tartışmak ve gerekli tavsiyeleri ortaya koymak üzere bir Sempozyum düzenleme kararındadır. Bilim adamları, belediye ve hükümet yetkililerinin, halkın çeşitli kesimlerinin, işçi ve memur kuruluşlarının katılmaya çağrılacağı bu sempozyumun sonuçları öteki Avrupa ülkelerine de aktarılacaktır.

DIŞ BORÇLARIMIZ 13 MİLYAR DOLARI BULDU

Dış borçların 7 milyar dolarını devlet borçları, 6 milyar dolarını özel sektör borçları oluşturuyor

Ülkemizin dış borçlarının yedi milyar doları devlet, altı milyar doları da özel sektör borcu olmak üzere toplam 13 milyar doları bulduğu açıklanmıştır.

Yapılan bir araştırmaya göre, bundan böyle borç alınmadığı takdirde bile geri ödemeler ancak 2022 yılına kadar ödenebilecektir.

Ülkemizin toplam borçlarının 9.334 milyon doları ana para, 3.630 milyon dolarının da faiz olarak ödeneceği tahmin edilmiştir.

Yaklaşık 45 yılda ödenebileceği bildirilen borçlarımızın özel kesim dış kredileri, yabancı sermaye transferleri ve bazı proje kredilerinin tutarı da 5.991 milyon doları bulmaktadır.

Türkiye'nin dövizle ödenecek dış borçları da Amerikan dolarının 18 lira üzerinden hesaplanmasıyla 233.345 liraya ulaşacağı öğrenilmiştir.

SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ SÜRÜYOR

Sendikamızla işveren belediyeler arasında aylarca önce başlatılan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sürmektedir. Üyelerimizin çoğunluğunu kapsayan sözleşmeler imzalanarak, hayata geçirilmiştir. Sözleşmelerin imzalandığı işyerlerinin tümünde, işçilerle eşit işi gören, ancak memur kadrosunda olan emekçiler, sözleşme hükümleri ile işçi statüsüne geçirilmişlerdir.

Öte yandan gene sözleşmelerde yer alan bir madde ile 1 MAYIS İşçi Bayramı olarak hayata geçirilmiştir.

Son onbeş gün içinde bağıtlanan sözleşmeler şunlardır:

Ordu Belediyesi
Ilıca Belediyesi
Aybastı Belediyesi
Pazar Belediyesi
Gölbaşı Belediyesi
Sincan Belediyesi

ADANA 2 NOLU KAPI VE KALORİFER ŞUBESİNCE BAĞITLANAN SÖZLEŞMELER

Ziya Apartmanı
Sayılı Apartmanı
Arı Apartmanı
Konur Apartmanı
Sultan Apartmanı
Özaltın Apartmanı
İkizler Apartmanı
Günaydın Apartmanı
Güneri Apartmanı
Baltalı Apartmanı
Gaye Apartmanı
Çoban Apartmanı

GÖLBAŞI SÖZLEŞMESİ

Gölbaşı Belediye Başkanlığı ile sendikamız arasında bağıtlanan sözleşme bir yıllık olup; işyeri sözleşmesinin üzerine yapılmıştır. Bu sözleşme ile Gölbaşı Belediyesinde çalışan sendikamız üyesi işçilerin günlük ücretlerine,

85 lira zam alınmıştır.
30 lira yemek parası
100 lira çocuk parası
150 lira aile yardımı
500 lira yakacak yardımı
2 lira kıdem zammı
45 gün kıdem tazminatı
20 gün hizmete özendirme ikramiyesi

SİNCAN SÖZLEŞMESİ

Sincan Belediye Başkanı Şuayip Çalkın, Ankara 2. Nolu Şube Başkan Vekilimiz Ömer Çiftçi ve işyeri temsilcilerinin katıldığı bir törenle imzalanan işkolu düzeyindeki sözleşme, işyeri sözleşmesinin üzerine bir yıllık olup, işçilerin günlük ücretlerine,

100 lira zam getirilmiştir.
30 lira yemek parası
100 lira çocuk parası
150 lira aile yardımı
250 kuruş kıdem zammı
45 gün kıdem tazminatı
15 gün hizmete özendirme ikramiyesi
1 ton kömür parası

Gölbaşı ve Sincan Belediyelerinde çalışan sendikamız üyesi işçilere bunların dışında bir takım sosyal haklar da getirilmiş ve her iki belediyede de asgari ücret 110 liraya yükseltilmiştir.

Gölbaşı sözleşmesini Belediye Başkan Vekili Mümtaz Sarıtaş ve Ankara 2. Şube Başkanvekilimiz Ömer Çiftçi imzaladı...

ORDU'DA 2. KEZ HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALDIK

Ordu Belediyesinde tüm haklarımızı ikinci kez de söke söke aldık. Belediye işverenin sözleşme görüşmelerine yanaşmaması üzerine başlayan hak alma savaşımız başarıyla sonuçlandı.

38 gün süren bu mücadelemiz Ordu ve yöresinde sınıfımızın en başarılı mücadelesi olarak belgelendi. 38 gün süren kavgamız sonucu başarılı ve çeşitli güvencelerle dolu bir toplu sözleşme imzalandı.

İki yıl süreli olarak imzalanan işkolu sözleşmemizle kesin iş güvencesi sağlandı. Grev sonrası imzalanan sözleşme protokolüne göre işveren sendikanın çeşitli kademelerinde görev alan işçilerin işten atılması halinde 50.000 TL. tazminat. Bu sözleşme süresi içinde işveren işine son verdiği işçiye 100.000 TL. tazminat ödeyecektir. İşçinin onayı alınmadan işyeri değiştirmelerde bi.e ağır maddi uygulamaların getirildiği sözleşmede şu haklar alınmıştır:

120 TL. ücret zammı

60 TL. çocuk zammı, 300 TL. öğrenim yardımı, 500 TL. aile yardımı

20 TL. yemek parası

Kıdem zammı işyeri sözleşmesine 100 kuruş ilave.

Ağır vasıta zammı 5 TL.

Ve benzeri birçok ileri sosyal haklar alınmıştır. Ayrıca bu sözleşmenin başka bir sendikanın üyelerine uygulanması halinde, herkişi adına işveren 100 bin TL. ödeyecektir.

38 gün yiğitçe direnecek haklarını alan üyelerimizi kutlar, devrimci uğraşlarında başarılar dileriz.

GENEL-İŞ EMEK SAYFA-4

DİSK YEREL SEÇİMLERDE CHP'Yİ DESTEKLEYECEK

11 Aralık günü yapılacak yerel seçimlerde DİSK'in 5. Genel Kurulunda alınan karar doğrultusunda CHP'yi destekleyeceği açıklanmıştır. 29 Kasım günü CHP İstanbul Belediye Başkan adayı Aytekin KOTİL DİSK Yürütme Kurulu üyeleri ile bir toplantı yapmıştır. Toplantı sonunda bir açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER, Aytekin KOTİL ile belediye sorunları, işçilerin gıda, konut sorunları üzerinde konuştuklarını belirtirken

"5. Genel Kurul ra göre 11 Ar CHP'yi destekl tir.

CHP adayı toplantı konusu lamada DİSK y lediye sorunlar ve belediye baş lerle sıkı bir di söylemiştir. Ko ile hiç bir uyuş

BATI'DA ve ÜLKEMİZDE ÜCRET

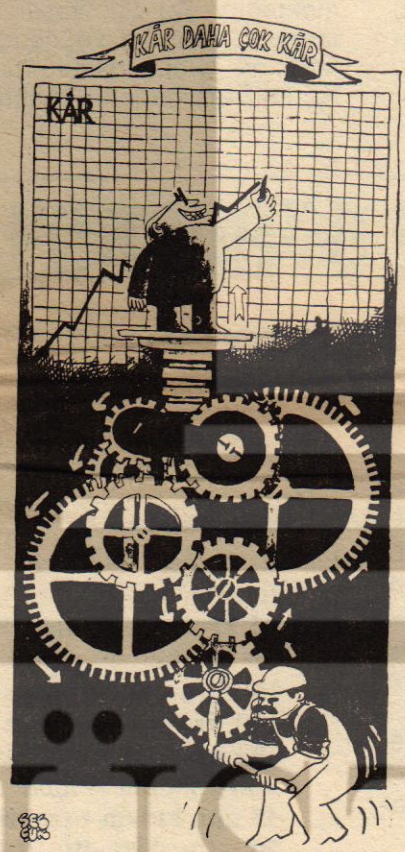

BATI kapitalizminin 1914'lerden beri süren buhranı günümüzde yeni boyutlara kavuşmuştur. Kapitalizmin yapısal nedeniyle ilgili olan bu yeni buhran döneminin başlıca göstergeleri, dolara dayalı para sisteminin yıkılması ve enerji bunalımı olmuştur. Bu bunalımın yansımaları diğer alanlarda kendini gösterdiği gibi sosyal alanda da daha yoğun bir şekilde, görülmektedir.

İkinci Dünya Savaşı yıllarındaki bilinen büyük bunalımın savuşturulmasında ekonomiye ek talep sırınga edilmesini esas alan keynesçi uygulamalar, ücretlerin klasik iktisatçıların görüşlerinin tersine olarak, sınırlandırılmasını değil artırılmasını içermekteydi. Oysa, bu tür bir bakış açısı günümüzde batı dünyasanın içine düştüğü sorunları kavramaya yeterli değildir. Durgunluk ve enflasyonun birarada içeren bu yeni aşama tarihsel olarak da yeni bir dönüm noktasının göstergesi olmaktadır. Evrensel boyutlara erişmiş ve ancak evrensel göstergesi sömürüolanaklarıyla ayakta kalabilen batı kapitalizmi gene evrensel düzeyde işleyişine sınırlar getiren duvarlarla karşı karşıya gelmiş bulunuyor. Oldukça eskilere dayanan bir sürecin günümüzde ortaya çıkardığı koşullar, petrol üreticisi ülkelerin uluslararası ticarette takındıkları ortak tavırla somut bir görünüm kazanmış oldu.

Batı ekonomilerinin çıkması, sosyal alanda, sendikal faaliyetleri ve bu arada ücretlerin sınırlandırılması sorununu gündeme getirdi. Bu durum yer yer batı modelinin özgürlükçü görünümünden fedakarlık yapma olasılığı akla getirmiştir.

1970-74 yılları arasında iktidarda bulunan muhalefetler çıkardıkları **ati-strike act** denilen yasayı çıkararak sendikal çalışmaları engellemeye çalıştılar. Bu tutucu iktidar TUC (İngiltere işçi sendikaları Birliği) üst yönetimini toplu pazarlıkta bir sınır getirmeyi razı ettiler. Fakat sendika söz konusu yasanın uygulanmasına karşı direnek bu yasanın geçerliliğini kaldırdılar.

İngiltere'de 1974 yönetime gelen işçi iktidarı anti-strike act'ı yürürlükten kaldırdı. Ancak TUC ile anlaşarak ücretleri sınırlama girişimleri sürdürüldü. TUC'ye bağlı sendikalarda devamlı bir muhalefet oluşturan bu uygulama son olarak 1977 eylülünde toplanan TUC kongresinde güçlükle ve bazı sürtüşmeler pahasına onaylandı.

Hatta kongrede konuşan Callaghan toplu pazarlık düzenine karşı tavır alarak, bu düzene inancının sarsıldığını söylemesi, toplu pazarlık düzeninin ülkesi olan İngiltere'nin içinde bulunduğu bunalım nedeniyle geleneksel görünümünden ödün verebileceğini göstermektedir.

ABD'de Nixon, ücretleri ve fiyatları dondurma önlemlerini içeren bir program ortaya atmıştı. Ancak başta AFL-CIO olmak üzere sendikalar, bu tür bir önlemler denetimin piyasa kuralları gereği fiyatları etkilemeyeceği buna karşılık yalnızca ücretlerin sınırlanmış olacağını ileri sürerek karşı çıktılar ve Nixon bu girişiminde sonuç alamadı.

Son yıllarda ücret artışlarını bir tavanla sınırlama girişimleri bazı iskandinav ülkelerinde ve Batı Almanya'da yürütüyor gibi görünmekte ancak özellikle Batı Almanya'da mevcut bunalım yabancı işçilerin sırtında onları gönderen ülkelere ihraç edilmesi gibi bir kolaylık kısmende olsa sorunu hafifletebilmiştir.

Bu gelişmeler ülkemiz için örnek olabilir mi?.

ÜLKEMİZDE zaman zaman ve özellikle son zamanlarda işveren çevrelerinden kaynaklanan bazı açıklamalarda batıdaki uygulamalar örnek gösterilerek ücretlerin sınırlandırılması istenmektedir. Bu konuda kesin yargıya varmak için batıdaki uygulamaların özelliğini belirtmek gerekir.

Batıdaki uygulamalar asla yönetimin tek yanlı olarak belirlediği değildir. sözkonusu olan ülke çapında bağıtlanan bir toplu sözleşmeden başka bir şey değildir. Bu toplu sözleşmenin bırakılması veya sınırlandırması değildir.

Böyle bir uygulamanın ilk koşulu işçi sınıfının gerçek temsilcisi olan örgütün hükümete ve işverenlere muhatap olmasıdır. İngiltere'de işçilerin tamamına yakının üye olduğu TUC üst yönetiminin kabul ettiği bir ücret tavanını işçilere kabul ettirmesi çok güç olmuştur. İngiltere gibi bir ülkede işçilerin tümüne yakının TUC'a üye olmasına karşın bu karar güçlükle kabul ettirilmiştir. İngiltere'de bu böyle olduktan sonra ülkemizde işçi sınıfının varlığını bile kabul etmemiş olan Türk-İş veya MİSK'i muhatap kabul ederek yapılabilecek anlaşmaların geçerliğini savunmak daha da güç olacaktır. Bu sonuç ülkemizdeki sendikal yapının doğal sonucudur.

SK
ÇİMLERDE
STEKLİYOR...

Kemal TÜRKLER:

da aldığımız kara-
alık seçimlerinde
eyeceğiz" demiş-

Aytekin KOTİL'de
nda yaptığı açık-
öneticileriyle be-
ını görüştüklerini
kanı olunca işçi-
yaloğa gireceğini
til, ayrıca "DİSK
mazlığım olmadı,
daima iyi ilişkilerim oldu. Belediye Başkanı olduktan sonra da bu ilişkilerim devam edecektir." demiştir.

CHP adayı gecekondu sorununun üzerine eğileceğim bu suretle işçi sorunlarına çözüm bulacağını açıklarken ayrıca kooperatif, sendika ve esnaf kuruluşları ile bağlantı kurarak yiyecek ve diğer tüketim maddelerinin sendikalar aracılığıyla işçilere ucuz bir şekilde satılacağını belirtmiştir.

TLERİN SINIRLANDIRILMASI GİRİŞİMLERİ

Öte yandan ülke çapında hükümet işverenlerin sendikalarla kuracağı diyaloğun etkin ve gerçek olabilmesi için sendikaların ülke çapında söz sahibi olmalarını mümkün kılacak bir başka koşulun yerine getirilmiş olması gerekir. İşkolu veya işyeri düzeyinde olduğu gibi ülke düzeyinde toplu sözleşmenin gerçekliği aynı düzeyde grev hakkının varlığı ile sıkıntılı bağlantılıdır. Oysa ki, ülkemizde genel grev ve ülke çapında toplu sözleşme yasal olanak dahilinde değildir.

Batı'da sendikalar organik bağlantı içinde oldukları, partilerin sorumlu tutulabilirler. Dolayısiyle bu sonuçların bir kısım yükünü yüklemek, savunulması olanaksız bir durum oluşturmaktadır.

Ücretlerin mevcut bunalımla ilişkisi daha çok fiyat artışları konusunda iler sürülmektedir. Oysa, ülkemizde fiyat artışları bugünkü boyutlarda değilse bile ilk defa ortaya çıkmış bir olay değildir. Bunun en somut örneği 1960 öncesi çok yüksek düzeye varan fiyat artışlarıdır. Ücretler ise ülkemizde 1963'ten sonraki toplu sözleşme düzeni ile birlikte belli bir artış göstermiştir.

Demek::ki fiyat artışlarının nedenleri ücret artışlarının başlamadığı dönemden öncede vardı. Ücret artışlarının fiyat artışlarının nedeni olmadığı açıkça ortadadır. Fiyat artışlarının ücretlerin dışındaki unsurlara bağlamak daha ger çekçidir.

1963'ten sonraki fiyat artışlarının nedeni milli gelirdeki artış ve dışa bağımlı da olsa tekelleşme sürecine girmiş bulunan sanayiide görülen belli bir büyümedir. Oysa bugünkü bunalım dönemi 12 Mart uygulamaları ile sınırlanan ve gerilemeye uğramış bulunan ücret dalgalanmalarını izlemektedir.

Ücretlerin bir maliyet unsuru olarak fiyat düzeyinde sanayileşmiş ülkelerde de tartışılıyor. Ama, o ülkelerde ücretlerin maliyeti içindeki payısın % 80'i aşan boyutlara ulaştığı da bilinir. Ülkemizde ise emek yoğun bir teknolojinin varlığına karşın ücretlerin maliyet içindeki payı tüm hesaplamalara göre ancak % 20'si olmaktadır. Maliyet içinde en büyükpay patronların gelirleri ve sair girdiler oluşturmaktadır. Ayrıca ithal malları da fiyatların artışlarında büyük bir payı vardır.

Oysaki yapılan araştırmalarda 1965 sonrası dokuz yılda ücretlerin katma değer ve üretim içindeki oranının artmayıp azaldığı ortaya çıkmaktadır. DPT (Devlet Planlama Teşkilatı) bünyesinde yapılan bir hesaplama ücret kazaçlarının işçi ve memur) gayri safi yurt içi hasıla içindeki payının 1963-1975 yılları arasında % 64 oranında bir artış göstermesine karşın, bu kazançları elde eden nufüsun toplam nufüs içindeki payının % 111 oranında arttığını göstermektedir.

Tüm bu verilerden çıkan sonuç, ücretlerin belli bir artış gösterdiği dönemde, maliyet milli gelir, ve üretim içindeki zaten önemsiz olan payının azaldığıdır. Bu da fiyat artışlarının, maliyet yolu ile ücret artışlarından ileri

geldiğini söyleyen patronların yalan söylediğini ortaya koymaktadır.

Toplu sözleşme düzenin doğal işleyişi içinde ülkemizde ücretlerin sınırlandırılmasının engelline değinmiş bulunuyoruz. Bu anlatımlardan sonra çıkan sonuç toplu sözleşme düzenine son verilerek sınırlandırılması istenmektedir.

Nitekim bir kısım ülkede ücretlerin sınırlandırılmasının engellerine değinmiş bulunuyoruz. Bu anlatımlardan sonra çıkan sonuç;toplu sözleşme düzenine son verilecek sınırlandırılması istenmektedir.

Nitekim bir kısım ülkelerde ücret artışları demokratik rejime son vermenin bir gerekçesi haline getirebilmiş ve rejim değişikliğinin başlıca amacının ücretleri sınırlandırmaya yönelik olduğu görülmüştür. Örneğin Şili'de bu yola başvurulmuştur. Ama rejim değişikliğinin enflasyonu ve ekonomik bunalım daha da artırıcı sonuçları birlikte getirdiği de görülmüştür.

Başka pek çok ülkede örnekleri bilindiği üzere, Albayların Yunanistan'da "İşverenler cenneti" sıfatını kazanmıştır. Ama daha da, büyüyen ekonomik karar sonucu tekrar demokrasiye dönülmüştür.

Aslında ülkemizdeki çok uluslu şirketler kendi ekonomik çıkarları için ücretlerin artırılmasını istiyorlar. Ama son bir kaç yıldır artan ücretler sonra işçi sınıfı bağısızlıkçı toplumun gelişimi için mücadelesini daha da yoğunlaştırmıştır. İşçi sınıfı siyasal özgrlüğü için savaşımını yoğunlaştırmaktadır. Bunu gören sermaye sınıfı işçi sınıfın siyasal mücadelesini kırmak amacıyla ücretleri dondurmak istemektedirler.

Bir bakıma paradoksal olarak işçilerin en yüksek ücret olan kesimlerin, siyasal açıdan en yoğun potansiyeli oluşturduklarını gözlemlemekteyiz. Dolayısiyle bu tür işçi kategorilerinin sendikal kazanımlarına yönelik bir sınırlama daha çok siyasal açıdan önem taşıyan sonuçlar doğ ulabilir. Ne varki ekonomik bunalımın siyasal tepkilerini önlemek mümkün olsa bile ekonomik bunalımı ortadan kaldırmak demek değildir.

MARAŞ BELEDİYESİNDE DİRENDİK VE HAKLARIMIZI ALDIK

Maraş Belediyesi'nin AP'li yönetimi üyelerimizin ekim ayı ücretlerini, iki ikramiyelerini ve sözleşmenin ek 9. maddesini uygulamaması nedeniyle, 16 Kasım günü direnişe başlayan üyemiz işçiler tüm haklar alınana değin savaşım vermişler ve bu hak alma eylemini başarıyla sonuçlandırmışlardır. Yapılan bir protokolle 29 kasım günü öğleden sonra hak alma eylemi kaldırılmıştır.

Yaklaşan yerel seçimlerden kazanma umudunu yitiren AP'li Belediye Başkanı işçilerin haklarını vermemekle hem işçileri hem de kenti pislik içinde bırakarak, halkı cezalandırmak istemektedir diyen 410 yiğit üyemiz, bu hak alma eyleminde Maraş kentinde yaşayan emekçi halk, Belediye Başkanının karşısında tavır alarak, üyelerimizin yanında saf tutmuşlardır.

29 Kasım günü yapılan protokole göre ekim ayı ücreti 30 Kasım günü; iki ikramiye ise Aralık ayının ilk haftası içinde ödenecektir.

İşçi sınıfına ve emekçi Maraş halkına karşı tavır alan AP'li işverene karşı 14 gün yiğitçe savaşım veren yiğit üyelerimizi kutlar, üyelerimizin yanında saf tutan yandaşlarımıza teşekkür ederiz.

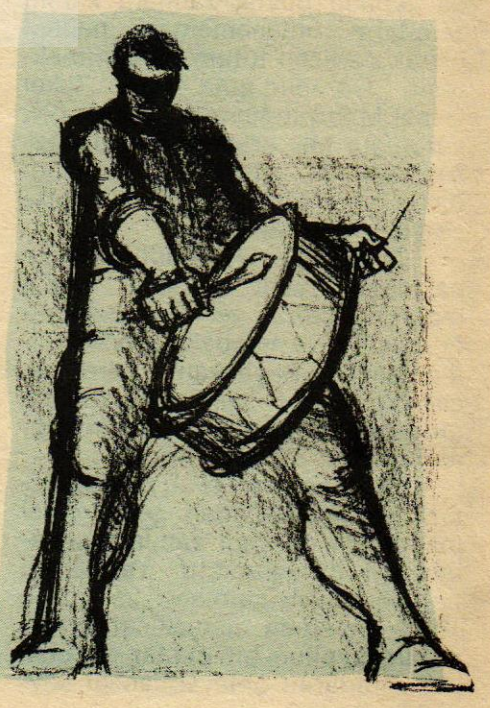

TABAN UYANIYOR TABAN!...

Yurtdışındaki işçilerin Sosyal Güvenlik Sözleşmesi ve Türk-İş

Tarlasında, toprağında, köyünde, kentinde bir iş kapısı bulamayan binlerce insanımız, bizim insanımız dünyanın çeşitli ülkelerine giderek oralarda iş buldular. Türlü zorluklar karşısında çalışıyorlar, bu çalışmalarının karşılığını da döviz olarak gönderiyorlar. Ülkemize. Gönderiyorlar ki çoluk çocukları karınlarını doyursun.

Yurt dışında çalışan işçilerimizin sorunları ya da karşılaştıkları güçlükleri burada uzunca yazmaya gerek yok. Çünkü hepiniz, hepimiz çok iyi biliyoruz yaban ellerinde çalışan işçilerimizin durumlarını...

Almanya'da çalışan bir işçi kardeşimiz, yurt dışında çalışan tüm işçileri çok yakından ilgilendiren "Sosyal Güvenlik Sözleşmesi"nin durumu hakkında Türk-İş'ten bilgi istemiştir.

Yusuf Bakır adındaki bu işçi Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide'ye gönderdiği bir mektupta Sosyal Güvenlik mevzuunun ne aşamada olduğunu sormuş ve Türk-İş'in yardımlarını istemiştir.

Yusuf Bakır'ın yazısından anlaşıldığına göre, daha önceleri Türk-İş Genel Başkanlığı'na ve Halil Tunç'un bizzat kendisine de aynı konu ile ilgili mektuplar göndermiş, ancak hiçbir yanıt alamamıştır. En son Sadık Şide'ye gönderdiği mektubunun yanıtını almıştır. Ne var ki, Şide'nin açıklaması üzerine Yusuf Bakır, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na da yazarak bilgi istemiştir. Aldığı bilgide Sadık Şide'nin açıklamasının gerçekle ilgisi olmadığını gören Bakır, bu yazışmaların fotokopilerini, yayınlanması istemi ile Genel-İş EMEK'e göndermiştir.

Sadık Şide'nin yanıtı aynen şöyledir:

TÜRK-İŞ
TÜRKİYE İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU
GENEL MERKEZİ
CONFEDERATION OF TURKISH TRADE UNIONS
CONFÉDÉRATION DES SYNDICATS D'OUVRIERS DE TURQUIE

Telefon : 17 91 35 - 39 Phone : | Bayındır Sokak No. 8 | Telgraf : TÜRKİŞ Cable

Sayı : 75/3228-21 Ref :

ANKARA, 8 Temmuz 1975

Sayın Yusuf BAKIR
4618 Kamen-Methler
Heidkamp 51
Deutschland

İlgi: 1.7.1975 tarihli mektubunuza;

Yurddışında çalışan işçilerimizin, kesin dönüş yapmaya başladıkları. Bu dönemde en aktüel konu Sosyal Güvenlik mevzuları olmuştur.

Özellikle Almanyada çalışan işçilerimizin Sosyal Güvenlik Sözleşmesi yeniden ele alınmış ve müzakeresi için TBMM'si Olağanüstü toplantıya çağrılmış bulunmaktadır.

Türk-İş konuyu yakından takip etmektedir

Bilgilerinizi rica ederim.

M.Sadık ŞİDE
Genel Sekreter

Sadık Şide'nin gönderdiği yazının fotokopisi.

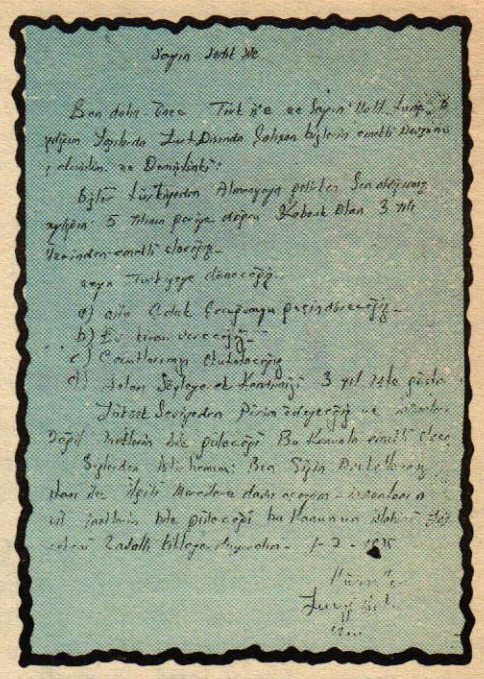

Yusuf Bakır'ın Sadık Şide'ye gönderdiği mektubun fotokopisi.

"Sayın Yusuf BAKIR
4618 Kamen-Methler
Heidkamp 51
Deutschland

İlgi: 1.7.1975 tarihli mektubunuza;

Yurtdışında çalışan işçilerimizin, kesin dönüş yapmaya başladıkları, bu dönemde en aktüel konu Sosyal Güvenlik mevzuları olmuştur.

Özellikle Almanya'da çalışan işçilerimizin Sosyal Güvenlik Sözleşmesi yeniden ele alınmış ve müzakeresi için TBMM'si Olağanüstü toplantıya çağrılmış bulunmaktadır.

Türk-İş konuyu yakından takip etmektedir.

Bilgilerinizi rica ederim."

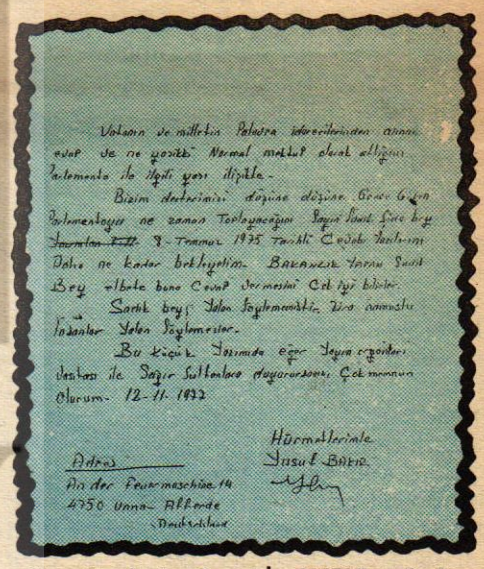

Yusuf Bakır'ın Genel-İş EMEK'e gönderdiği yazının fotokopisi.

TEKEL MADDELERİNE YENİDEN ZAM GELİYOR

● Yeni zamlar seçimlerden sonra yapılacak

Tekel idaresi tarafından üretilen maddelere yapılan yüzde yüzlük zamların herhangi bir işe yaramadığı KİT'lerin önemli ölçüde zarar etmeye devam ettiği bildirilmektedir. Uluslararası Para Fonu (IMF) yetkililerinin yaptığı incelemeler sonunda ortaya çıkan durum üzerine KİT yetkilileri yeni önlemler üzerinde çalışmalara başlamışlardır. Bildirildiğine göre tekel maddelerine yerel seçimlerden hemen sonra yeniden yüzde yüze yakın bir zam yapılacaktır.

Tekel maddelerine son yıllarda yapılan büyük zamlara karşın zararların önlenememesi nedeni olarak partizan tutum gösterilmektedir. Öğrenildiğine göre Tekel Genel Müdürlüğü'ne bağlı pek çok kuruluşta MC ortaklarının, bilhassa MHP'nin militanları herhangi bir iş yapmadan büyük miktarda paralar almaktadırlar.

Tekel Genel Müdürlüğünce hazırlanan yeni zamlara ilişkin raporun Gümrük ve Tekel Bakanlığı aracılığıyla Başbakana ulaştırıldığı ancak, Başbakanın yerel seçimlere kadar yeni bir zamma girişemeyeceklerini belirttiği öğrenilmiştir.

Öte yandan Tekel maddelerinin hemen ardından bazı temel maddelere de yeni zamlar yapılabileceği öğrenilmiştir. Yapılacağı bildirilen yeni zamların ve yüzde 18-22 arasında gerçekleştirilecek devalüasyonun bir miktar da olsa KİT zararlarını önleyebileceği kaydedilmektedir.

DIŞ POLİTİKA VE TÜRKİYE

İNGİLTERE'DE İTFAİYE İŞÇİLERİ GREVDE

İngiltere'de geçtiğimiz günlerde başlayan itfaiye işçileri grevi sendika istemlerinin işverence kabul edilmemesi üzerine sürüyor. 35.000 itfaiye işçisinin katıldığı grevde sendika % 30 ücretlere artış sağlanmasında ısrar ederken, geleneksel emek-sermaye uzlaşması politikası sürdüren İşçi Partisi hükümeti enflasyonla mücadele gerekçesiyle % 10 dan fazla ücret artışı verilemeyeceğini söylüyor. İtfaiyecilerin grevine karşı hükumetin yangın konusunda yetiştirilmiş oldu birliklerini kullanımasına tepki olarak, grevci işçiler 35'e yakın itfaiye istasyonunu tahrip etmişlerdi. İngiltere'de İşçi Partisi hükümetleri döneminde işçi hareketlerinin hızlanması geleneksel uzlaşma politikası yerine işçilerin daha çok sınıf politikasına yönelmesi isteğini gösteriyor.

İRAN'IN SİLAHLANMASI DURMUYOR

İran Şahı'nın Amerika'ya yaptığı gezide petrol fiyatları ve silah alımlarını görüştüğü ileri sürülmektedir. Batılı kaynaklara göre Şah Amerika'dan büyük miktarda silah alımında bulunmak isterken bir yandan da bölgede kendisine karşı yapılacak bir saldırı konusunda Amerika'nın İran'ı korumak üzere müdahelede bulunmasının teminatını da istediği söylenmektedir. İran'ın son yıllarda büyük boyutlarla artış gösteren silahlanmasının görünürde üç amacı bulunmaktadır. Birincisi kendi faşist, kan dökücü iktidarına karşı İran halk güçlerinin içteki direnişlerini çok daha iyi bastırmak için güçlü ve teçhizatlı bir polis teşkilatı oluşturmak, ikincisi Basra Körfezi ve Ortadoğuyu içine alan bölgede en güçlü orduya sahip olarak, stratejik önemi petrol ve deniz üsleri nedeniyle artan bölgedeki savaşlarda gerici rejimlere silah, teçhizat ve asker yardımında bulunmak, üçüncüsü ise daha geniş kapsamlı veya muhtemel bir dünya savaşında emperyalist güçlerle birlikte hareket edecek düzeyde güçlenmek. Halkı yoksul kalkınmasını dahi yapamamış bir İran'ın ülkesindeki milyarlık petrol gelirlerini silah tekellerinin cebine akıtmasının amacı sadece bunlardır.

MISIR İSRAİL'LE RESMEN GÖRÜŞTÜ

Tüm Arap ülkelerinin ve Filistin Kurtuluş Örgütlerinin büyük tepkilerini göze alan Enver Sedat, yürüttüğü sağcı politikasında yeni bir adım atarak İsrail ile resmen görüşmelere başlamıştır. Dünya Radyo, Televizyon ve Basının büyük yer verdiği bir ziyaret ile İsrail ile Arap ülkeleri arasında bir barış çağının başlayacağını Enver Sedat ilan etmiştir. Bu ziyaretin Ortadoğu'da Amerika'nın ve İsrail'in istediği bir barışa yol açacağı nedeniyle Arap ülkelerinin tümünün protestoları her yönüyle gelişmektedir. Bu ziyaret ve sonraki gelişmeler Enver Sedat'ın istediği ve açıkladığı gibi sonuçlara değil de Ortadoğu'da İsrail'in varlığının ve savaşçıl amaçlarının daha da güçlenmesine yol açması halinde Ortadoğu'daki sorunların çok daha artmasına ve hatta yeni ve daha geniş kapsamlı bir Arap-İsrail savaşına gidilmesine sebep olacaktır.

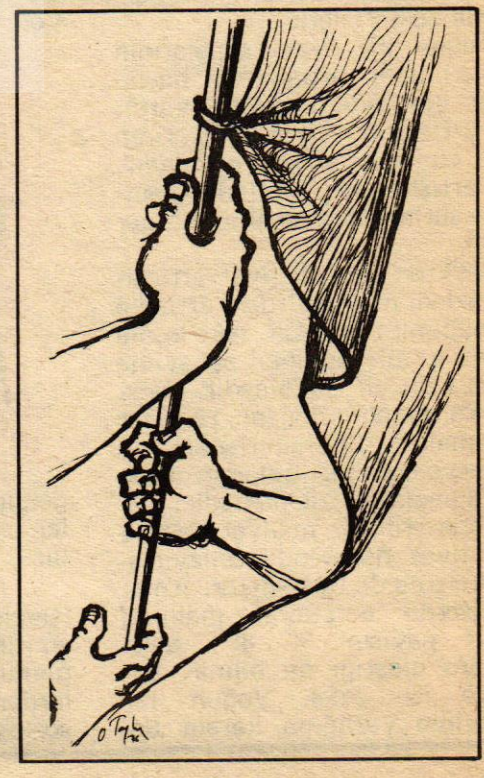

İŞÇİ KIZI AYŞE

Ayşe, temizlik işçisi Hasan Ustanın kızıydı.Kardeşleri vardı kendisi gibi okula giden. Ayşe lisede **okuyordu.** Öğleden sonra okula gidiyor, akşam hava kararıktan sonra eve dönüyordu. Soğuklar basmıştı, hava da artık erken kararıyordu. Ayşe okuldan çıktı eve giderken oldukça yüklü olan ödevlerini düşünmeye başladı yolda. O kadar çok dersten ödevleri vardı Ayşe'nin ama, kitabı yoktu ki çalışsın, ödevlerini hazırlasın.

Nasıl çalışacağını, ne yapacağını bilmiyordu. Çalışmak istiyor, ödevlerini eksiksiz yapmak istiyordu. Kitabı, kitapları olmadığı için de yapamıyordu. İçinde, çalışmak, toplum için bir şeyler yapmak için öylesine büyük özlemleri vardı ki...

Ama bu düzen, bu düzen, insan gelişimini engelleyen bu düzen işçi kızı Ayşe'ye tüm kapıları kapamıştı.

Eve geldiği zaman yemeğini yedi, derslerini çalışmak üzere oturduğunda elektrikler

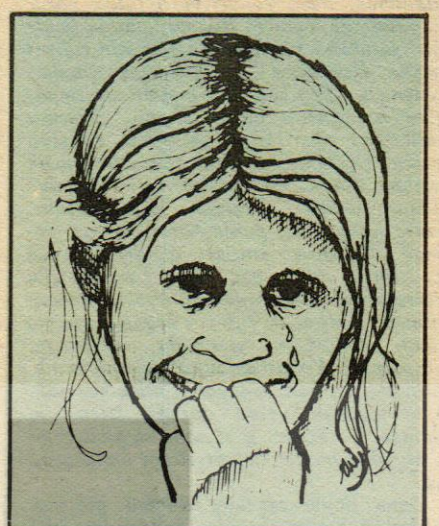

kesiliverdi. Kızdı Ayşe, isyan etti kendi kendine... Her yerde, her zaman karşısına dikilen bu engeller neydi... Ders çalışmak **istese,** ödevlerini yapmak istese kitap bulamaz, elektrikler yanmaz. Okul masrafları başlı başına bir dert. Çevresinde oldukça gösterişli, süslü, püslü mülkler...

Düşündü... Düşündü..... Düzen, bu düzen Ayşe'nin ilerlemesini neden engelliyordu. Birden durdu Ayşe. Bu konuda yalnızca kendisini düşünmenin kurtuluş olmadığını düşündü. Kendisi gibi işçi çocuklarını, emekçi çocuklarını, okumak için çaba gösteren, ama olanağı olmayan çocukları düşündü. Bunları düşününce Ayşe öylesine kararlı, öylesine inançlı oluyordu.

Mücadele etmenin gereğini daha o yaşta, okul sıralarında sokuyordu Ayşe'nin kafasına bu bozuk düzen.

Ayşe babasının sesiyle irkildi. Babasına büyük bir gururla baktı. En güzel elbisesiyle, işçi tulumuyla bu ülkede gezeceği günlerin yakın olduğunu biliyordu...

Sevinç ÖZKAN
Eskişehir Belediyesi
Fen İşleri Müdürlüğü

BULMACA

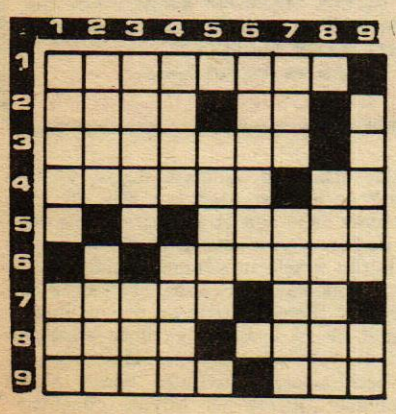

SOLDAN SAĞA

1. Afyon, morfin, banotu gibi uyuşturucu madde.
2. Bir yayın organının izleyicisi-Tersi para birimlerinden birinin simgesi.
3. Birinci Dünya Savaşında Osmanlı Ordusunda kullanılmış olan şapkaya benzer bir çeşit başlık.
4. Bir yolda gidiş geliş düzeni-İngiltere'nin uluslararası simgesi.
5. Eski dilde erkekler anlamında bir söz.
6. Eskiden okuma yazma bilmeyenlerin üzerine kertikler çizerek hesap tuttukları ağaç dalına verilen isim.
7. Zırhlı top kulesi-Tersi bir uzuv.
8. Önlenilmesi insan elinde olmayan büyük kötülük-Tersi bir işte varılmak istenen son; gaye.
9. Bir şeyi yapmayı önceden arzulayıp düşünme-Bir cins batarya.

YUKARDAN AŞAĞIYA

1. Matematikte boyutları olmayan cisim-Alaca karanlık.
2. Gelir-Yeter anlamında bir söz. (Eski dil)
3. İki beyitlik koşuk, dörtlük-Oy.
4. Tersi iki benzer şeyi birbirinden ayıran değişiklik-Küçük silahlı birliğe verilen isim.
5. Bir yabancı para birimi.
6. Yanardağ kayalıkları arasında bulunan bir feldispat çeşidi.
7. Başlangıçta yer alan-Kesim hayvanı ticareti yapanlara verilen isim.
8. Maden ocaklarında açılan yeraltı yollarına verilen isim.
9. Namazda yönelinen yön veya güneyden esen yel-Tersi bir harfin okunuşu.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	N	E	F	R	E	T	■	F	A
2	A	K	R	A	N	■	S	O	M
3	N	R	A	M	■	B	A	K	İ
4	K	A	S	A	B	A	■	■	P
5	Ö	N	■	N	A	D	İ	M	■
6	R	■	C	■	L	İ	V	A	R
7	■	H	A	K	İ	■	E	K	O
8	K	A	N	U	N	■	N	A	M
9	İ	T	İ	R	A	F	■	M	A

Direniyorlar Destekliyoruz

MADEN-İŞ'E YARDIMLAR SÜRÜYOR

DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası'na üye işçilerin aylarca önce başlattıkları grevler başarıyla sürüyor. DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası'na üye işçiler, Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası (MEES) patronlarının haklarını vermemesi karşısında greve başlamışlardı.

Aylarca önce başlatılan grevler, başladığı günkü kadar hırsla ve kararlılıkla sürmektedir. Binlerce işçinin başlattığı bu savaşım işçi sınıfı tarihinde hak ettiği yeri bulacaktır. Grevci işçiler yiğitçe direniyorlar. Patronların yuvarlak laflarına kanmadan, sınıflarına ihanet içine girmeden daha da bilenerek, daha da bilinçlenerek sürdürüyorlar şanlı grevlerini. Maden-İş üyesi işçilerin bu kararlılıkları patronları çileden çıkarıyor, oyun üstüne oyun tehgahlamaya yöneltiyor. Ama hepsi boşuna...

Hepsi boşuna, çünkü onlar yiğitçe direnirken, ülkemizin dört bucağından açılan dayanışma kampanyaları ile omuz veriliyor yiğit grevci işçilere. Kırsal alanlardan yardımlar yapılıyor, kentlerden yardımlar yapılıyor, tüm emekçiler, MESS karşısında yiğitçe direnen grevci işçilerin yanında yerlerini alıyorlar. **"Ser mayenin en saldırgan örgütü MESS'e karşı aylardır yiğitçe direnen grevci kardeşlerimizin yanındayız"** diye selam gönderiyorlar köyden kentten.

Bu arada sendikamız tarafından alınan dayanışma kararı her geçen gün daha da güçlenerek sürüyor. Genel-İş üyesi tüm işçilerin birer yevmiyelerini, grevdeki Maden-İş üyesi işçilere vermeleri ile ilgili karar hayata geçirilmeye başladıktan bu yana yapılan yardımlar milyonları geçti.

Son iki ay içerisinde yapılan yardımlar şöyledir:

Akyazı Belediyesi işçileri	**800.00 TL.**
Düzce Belediyesi işçileri	**10.845.00 TL.**
Gelibolu Belediyesi işçileri	**5.445.00 TL.**
Geyve Belediyesi işçileri	**2.625.00 TL.**
Söğütlü Belediyesi işçileri	**405.00 TL.**
Karasu Belediyesi işçileri	**5.548.00 TL.**
Pamukova Belediyesi işçileri	**1.089.00 TL**
Akçakoca Belediyesi işçileri	**3.975.50 TL.**
Gemlik Belediyesi işçileri	**4.724.70 TL.**
Ercis Belediyesi işçileri	**3.200.00 TL.**
Nazilli Belediyesi işçileri	**35.743.00 TL.**
Karpuzlu Belediyesi işçileri	**626.50 TL.**
Malatya Belediyesi (ESO) işçileri	**23.132.95 TL.**
Ankara EGO Otobüs İşletmesi işçileri	**330.311.00 TL.**
Kahraman Maraş Belediyesi işçileri	**63.962.30 TL.**
Antalya Belediyesi işçileri	**74.737.00 TL.**
Gebze Belediyesi işçileri	**10.133.00 TL.**
Darıca Belediyesi işçileri	**3.335.00 TL.**
Tuzla Belediyesi işçileri	**900.00 TL.**
Kartal Belediyesi işçileri	**16.930.00 TL.**
Pendik Belediyesi işçileri	**20.800.00 TL.**
Yakacık Belediyesi işçileri	**1.806.00 TL.**
Maltepe Belediyesi işçileri	**31.512.00 TL.**
Küçükyalı Belediyesi işçileri	**13.756.00**
Kartal İçme SuBir. işçileri	**4.000.00 TL.**
Üsküdar Fen işçileri	**5.550.00 TL.**
Beykoz Fen işçileri	**1.825.00 TL.**
Asfalt Şefliği işçileri	**4.600.00 TL.**
Kadıköy Fen işçileri	**1.095.00 TL.**
Kuzguncuk Yapım işçileri	**5.350.00 TL.**

Kadrolaşmak mı, telaş mı, yoksa giderayak işgal mi?

YE-ME-CE, işbaşına geldiği günden bu yana demokratik kuruluşlar, sendikalar ve halktan yana, emekçilerden yana kesim üstündeki kıyım hareketini giderek yoğunlaştırmaktadır. Devlet kuruluşları sokak eşkiyalarının emrine veriliyor. Bakanlıklar işgal ediliyor. Kadrolaşma çabaları hükümetin ortakları arasında bir tür yarışmaya dönüşüyor.

Her bakan, başında bulunduğu bakanlığı partisinin militanlarıyla dolduruyor. Diğer partilerden ya da partisiz olanlar sokağa atılıyor, sürülüyor, kıyılıyor. Ve bunun adına da kadrolaşma deniliyor. Temizlik hareketi deniliyor. Kimi nereden temizliyorlar, temizledikleri yerlere kimleri getiriyorlar?

Sağlık Bakanlığında MHP rozetli bir bakan var. Bu bakanlığı başından sonuna kadar partisinin militanlarıyla dolduruyor.

Türk Tabibler Birliği Başkanı Dr. Erdal Atabek, İstanbul dışında bir göreve atanarak, sürülmüştür. Sağlık hizmetlerinde de Cumhuriyet tarihinde eşi görülmemiş bir partizan tutum ve kadrolaşma çabası doruk noktasına ulaşmıştır.

Bu olay bile tek başına, ülkemizdeki demokrasi savaşımının karşılaştığı baskıların bir parçası, yeni bir örneğidir.

Bu tür olaylar halktan yana, emekten yana olanları yıldırmayacaktır. YE-ME-Ce yaptıklarının hesabını eninde sonunda verecektir. Ve de o günler yakındır. Bunu kendi aralarındaki itişip, kakışma da göstermektedir, telaşları da...

GİNEL İŞ EMEK

ONBEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi:

Abdullah BAŞTÜRK

Genel Yayın Müdürü:

Ertan ANDAŞ

Yazı İşleri Müdürü:

Hasan MERT

Yönetim Yeri:

Süleyman Sırrı Sokak 2/4

Yenişehir-ANKARA

Dizgi, film, montaj, baskı:

EM-AŞ Ofset Tesisleri ANKARA

Sayı: **303-ARALIK 1977**

Fiyatı: **50 Kuruş**

BELEDİYE NEDİR, NE DEĞİLDİR?

Kırım avaşı sırasında Türkiye'yi gezmeye gelen bir Fransız yazarı, Fransa'da yayınlanan Deba gazetesine yolladığı bir mektupta şöyle yazıyordu:

"-İstanbul'da yürüyecek kaldırım, binecek araba, rahat edecek otel, yemek yenecek lokanta, korkusuzca gezilecek sokak olsa, doğanın vermiş olduğu bu güzel manzarradan ne güzel yararlanılırdı.."

O yıllarda değil İstanbul'da, Türkiye'de belediye diye birşey yoktu. O zamanlar belediyelerin yapması gereken hizmetleri Kadılar ve Vakıflar yürütüyor, ama herşeye yetişemiyorlardı.

Zaman içinde Kadılar ve Vakıflar eski işlerliklerini yitirince bir kentteki ilk bakışta göze görünmez bir sürü hizmetleri yapacak bir kuruma gereksinim belirdi. Tanzimat döneminde, batıdan belediyecilik alınıp uygulanmak istendi. Ancak, o zaman çıkarılan kurallara göre belediye başkanı olan *"Şehir Emini"*'ni padişah seçiyordu. Yani o zamanın belediyesinde belediye başkanı olan kişi atama yoluyla geliyordu. Şehir Emini'nin yanında padişah bir de *"Şehir Meclisi"* görevlendiriyordu. Bu durumda belediye yönetimi padişaha bağımlı ve onun buyruğundan çıkamaz olup halktan kopuk oluyordu. Padişah isterse şehir eminliğine ya da şehir meclisine bir yabancıyı, Almanı, Fıransızı atayabiliyordu.

Bu sistem Atatürk döneminde ortadan kaldırıldı ve belediye başkanıyla belediye meclisinin seçimle geldiği belediye sistemi kuruldu. Seçimli ilk belediyeciliğe temel olan yasanın çıkış tarihi 1930'dur. İlk çıkarılan bu yasa bugün hala yürürlüktedir ve bedeni sıkan dar bir elbise gibi artık bugünkü kentler gereksinimlerini karşılayamaz durumdadır. Bu doğaldır. Çünkü 47 yıl önce çıkarılan bu yasanın çıktığı dönemde 700.000 nüfuslu bir İstanbul yerine bugün 4 milyonluk bir İstanbul vardır. O zamanın Ankara'sı 120.000 nüfusluyken bugün 2 Milyonu aşkın insan barındırmaktadır. O zamana yeten yasa bu zamana yetmez elbette. Ayrıca sorun yalnız nüfus artışı da değildir. Kentlerin birçok yeni uygar gereksinimleri ortaya çıkmıştır. Kontrolda tutacağı alan genilşemiştir. Toplum karmaşıklaşmıştır.

1580 sayılı bu *"Belediyeler Kanunu"* belediyelerin ne olduğunu şöyle tanımlamıştır: *"Belediye beldenin ve belde sakinlerinin mahalli mahiyette müşterek ve medeni ihtiyaçlarını tanzim ve tesviye ile mükellef bir şahsiyettir."* Dili bile ne kadar eski değil mi? Belediyenin ne olduğunu bugünkü dille açık seçik şöyle anlatabiliriz:

Belediye bir yerleşim biriminde yaşayan halkın ortak olan günlük, temel ve uygar gereksinimlerini karşılamak için kurulmuş, halkın içinden seçimle gelen kişiler tarafından yönetilip yürütülen tüzel bir kamu kuruluşudur. Belediyeler nüfusu 2000'in üzerinde olan yerlerde kurulur. Bildiğimiz gibi nüfusu daha az yerlerde muhtarlık vardır ve beldenin gereksinimlerini gidermek için muhtarlar çalışır ve çeşitli kaynakları harekete geçirirler.

Nüfusu 2000'den çok olan yerlerdeki belde halkının sağlığıyla, selametiyle, asayişiyle, refahıyla ilgili yerel bütün çalışmalar belediyelerin görev alanlarına girer. Bunlar Belediye yasasında kısaca şöyle gösterilmişlerdir:

Belediyelerin görevleri

Halka açık olan yerlerin temizliğine, düzenliliğine dikkat etmek. Gene böylesi halka açıkolan yerlerin sağlığa uygun olup olmadığını denetlemek. Halkın yatıp kalktığı, yeyip içtiği, taranıp temizlendiği, eğlendiği lokanta, birahane, gazino, kahvehane, kıraathane, meyhane, bar, otel, han, hamam, manav, sinema, tiyatro, dansing, kulüp, lokal gibi yerlerin, ayrıca ütücü, kolacı, lekeci, giyim ve ev eşyası temizleyicilerinin, ayakkabı boyacılarının, ayakkabıcıların, berberlerin, manavların ve benzerlerinin temizliğine ve düzenliliğine dikkat eder. Böyle yerlerin açılması için ruhsat verir, açık ve kapalı olduğu saatleri (Valilikle birlikte) ve ücretlerini düzenlemek, bu gibi yerlerde çalışanların sağlık ve ehliyet açısında çalışıp çalışamayacaklarını denetlemek, izin vermek ya da görevden uzak tutmak.

Salgın ve bulaşıcı insan ve hayvan hastalıklarının önüne geçmek ve yayılmasına engel olmak için hükümetle birlikte çalışmak da belediyelerin görevlerindendir.

Ölenleri muayene etmek, defin ruhsatı vermek ve gömdürmek. Sağlık koşullarına uygun olarak yalnız mezbahalarda et kesimini kontrol etmek, mezbaha dışında et kesimini yasaklamak. Park yerleri ve haftalık pazar yerleri bulmak, açmak. Ruhsatlı olarak böyle yerleri satıcılara vermek. Yapılar için ruhsat vermek. Ruhsatsız ve yasadışı yapıları engellemek. Başıboş hayvanları tutmak, bağlamak, kontrol altına almak. Satışları denetlemek, aşırı kârlı ve hileli satışları önlemek. Dilencileri dilenmekten alıkoyacak önlemler almak. Bırakılmış ve bulunmuş çocukları, delileri, saralıları, kudurmuşları, sokakta kalmışları, parasızları koruyup gözetmek. Belediye sınırları içinde bulunan yapı, orman, nehir, göl, tarla, harman gibi yerleri zarardan, hasardan koruyacak önlemler almak. Yangınları önleyici örgütü (itfaiye) kurmak. Sokakları yıkamak, süpürmek, temiz tutmak. Yolları asfaltlamak, onartmak. Kentin yol, su, kanalizasyon işlerine koşmak. Yoksa yapmak varsa düzenli işlemesini sağlamak. Ve bunlar gibi daha sayabileceğimiz birçok görevler belediyelerin omuzlarındadır.

Daha böyle sayfalar dolusu görevler belediyeleri beklemektedir. Bütün bu işler yasaya göre halk tarafından seçilen kişi ve ekiple yapılır. Maddi yönünü de belediyeler, kendi gelir kaynaklarından, halktan toplanan vergi ve bağışlardan ve devletin ayırıp vereceği paralardan karşılarlar.

Ancak Türkiye'de son yıllarda belediyelerin ne denli önem kazandığı herkesce bilinmektedir. Çünkü halktaki, işçi, köylü, kentli yurttaştaki uyanma ve bilinçlenme, yer yer belediye seçimlerinde halkçı, halktan yana kimselerin seçilmesi sonucunu doğurmuştur. Oysa Türkiye'de bildiğimiz gibi devleti elinde tutanlar yani hükümetler sermaye, aracı, tefeci, tüccar, toprak zengini kimselerden oluşmaktadır. Artık öğrendik ki bu gibi kimselerin çıkarları halkın çıkarlarına karşıdır. Çıkarı halka karşı kimseler devleti elinde bulundururlarsa yerel yönetimleri ele geçiren çalışan emekçi halkın bu gücü onları rahatsız edecektir ve etmiştir. Böylelikle halktan yana belediyelerle halka karşı hükümetler arasındaki çelişki belediyeler aracılığıyla apaçık görülmüştür. Halkın bu yerel zaferini içine sindiremeyen ve bundan korkan sermaye yandaşı hükümetler belediyeleri çalışamaz duruma getirmek, parasız bırakmak ve başarısız göstermek için ellerinden geleni ardlarına komamışlardır. Sonra halka dönüp diyeceklerdir ki, *"bak senin seçtiğin, halktan yanayım diyerek suyun başına gelenler hiç de başarılı olamadılar. Sen yine sermayenin, temsilcilerini, tüccarları, sömürgeni, aracıyı, tefeciyi seç."*

Bu yüzden halkın oyuyla gelmiş halkçı belediye başkanlarının başarılı olmaları için bütün halkçı güçlerin ortak eylemi şarttır. Belediyeler devrimciler için birer antreman alanı, deneyim alanıdır. Buradaki başarı yarın devlet mekanizması halkın eline geçtiğinde, sol yönetime geçtiğinde gösterilecek başarının birer ön örneğidirler. Bu başarı hem de ülkede sol potansiyelin artmasını, solun gücünün halk tarafından kavranmasını da getirecektir. Bu açıdan belediyelere seçilecek kimselerin devrimci, ilerici olması, halkın sorunlarını bilen, sermayeyle özdeşleşmemiş kişilerden oluşması şarttır. Halktan yana görünüp de sermayeyle kolkola geçmiş kimselerin belediyelrde yaratacağı umut kısa bir sürede sönüverince beklenen sol potansiyel de tersine dönüverir ve devrim karşı devrimciliğe dönüşür.

Limanlarda bulunan kayıktan, şilebe kadar her boydan, ağırlıktan su araçlarından en önce kayıklar akıntılardan etkilenip akıntının yönüne doğru burun verirler. Bilirsiniz. Suyun altından gelen akıntının öncelikle etkilediği, yönüne doğru yönünü çevirdiği en hafif su aracı kayıktır. Bir süre sonra biraz daha ağır su araçları, sonra daha ağırı derken suyun altındaki akıntı birgün gelir bütün araçların yönünü kendi yönüne çevirir. Ama kayık en önce, şilep en sonra çevrilmiştir. Belediyelerde de durum budur. Toplumdaki sol uyanışın en önce etkilediği yönetimler yerel yönetimlerdir. Halkın sesi en önce belediyelerde duyulur. Sonra akıntı güçlendikçe giderek en büyük yönetime devlet yönetimine değin yansır.

Bugün Türkiye'de sol uyanış belediyelerde etkisini göstermiştir. Belediyelerin çoğu, halktan yana olduğunu söyleyen kimselerin eline geçmiştir. Bunların başarılı çalışmaları etkisini dalga dalga gösterecek ve birgün genel seçimlerde de halk sesini tam anlamıyla duyuracaktır.

Eskiyen yasalar

Bugün Türkiye'de 1720 dolayında belediye vardır. Bunların içinde 2000 nüfuslusu da vardır 2 milyon nüfuslusu da vardır. Ama bu değişik büyüklükte, değişik sorunları olan bütün belediyeler aynı yasalarla yönetilmektedirler. Bunlar 1580 sayılı Belediyeler Yasasıyla 5237 sayılı ve 1948'de çıkarılmış Belediye Gelirleri Yasasıdır. Bunlar bugünün çağdaş sorunlarını çözmeye haliyle yetmemektedirler. Devrimci belediyelere maddi yardım yapmayan hükümetler için bu eski yasaların yürürlükte durması önemlidir. Kendilerinden yana olan belediyelere yardım yapıp onların durumlarını düzeltebilirler.

Belediyeleri sermayenin boyunduruğundan kurtarmak için bu eski yasaların günümüz koşullarına uydurulması, çağdaş yasalar çıkarılması zorunludur. Belediyelerin bugünkü sorunlara yetecek bütçeyle donatılması yeni çıkacak Belediye gelirleri yasasayıla olasıdır. Ama bu yeni yasanın da çıkması parlamentoya bu yasayı çıkaracak halkçı güçlerin dolmasıyla olasıdır. Sorun yerel ve genel düzlemde içiçedir ve halkın uyanmasına bilinçlenmesine, sorunlarına sahip çıkmasına dayanmaktadır.

YEREL YÖNETİM NEDİR?

Adını bu sıralarda çok duyduğumuz yerel yönetim halkın kendi sorunlarını kendi seçtiği ve oluşturduğu kişi ve kurallarla çözmesi için oluşturulan yönetimdir. Yani merkezi yönetimin (hükumet) tam tersidir. Bir yer ya da bölgedeki yönetimle ilgili işleri o yörenin halkı tarafından seçilen kişiler yapar. Hükumet belki bazan bu yönetime yardımcı olur, destekler, bazan yerel yönetimin gücünü aşan alanlarda ortak çalışırlar. Ama yerel yönetim merkezi yönetimden bağımsızdır. Yerel yönetimin bağımsızlığı da şarttır. Çünkü merkezi yönetimin baskı, etki ve güdümü altındaki yerel yönetim yerel yönetim olmaktan çıkar ve hükumetin sanki atamayla çalıştırdığı yönetim durumuna dönüşür. Oysa demokratik ülkelerde yerel yönetimler demokrasinin ispatlandığı yerlerdir. Demokrasinin ispat tahtasıdır.

Türkiye'de yasalara göre yerel yönetimler üçe ayrılmıştır:

a) Belediyeler
b) İl Özel İdareleri
c) Köyler.

Bunların üçü de kendi yasaları çerçevesinde çalışırlar. Kendi sınırları içinde seçimle işbaşına gelen kişi ve kurullar tarafından oluşurlar ve çalışırlar. Köylerde Muhtar ve İhtiyar Heyeti; İl Özel İdarelerinde İl Genel Meclisi ve İl Daimi Encümeni; Belediyelerde de Belediye Başkanı, Belediye Meclisi ve Belediye Encümeni işleri yürütürler.

Her üç yerel yönetim biçimindeki bütün kurullar o bölge halkının oyuyla işbaşına gelirler. Yasalarımıza göre seçimler dört yılda bir yapılır. Bildiğiniz gibi önümüzdeki yerel seçimler 11 Aralık'ta yapılacaktır. Bu seçimlerde işçisiyle, köylüsüyle, esnafıyla, memuruyla çalışan halkımız kendine yakın adayları, partileri işbaşına getirmekle genel seçimlerdeki özlemini de ortaya koymuş olacaktır. Bir anlamda yerel seçimler halkımızın baskılara, faşizme, kapitalizme ve emperyalizmin boyunduruğuna karşı tepkisi olarak değerlendirilecektir. Halkımız da sandık başına bu anlayışla gidecektir.

AÇIKLAMA

Sevgili Dostlar.

1 Ocak 1977 günkü Genel-İş Emek gazetesinde başlayan "...Nedir Ne Değildir?" adlı eğitim dizimiz 15 Aralık 1977 günkü yılın son sayısıyla son bulacaktır. Bir yıl içinde çıkan 24 Genel-İş Emek gazetesinde 22 değişik konu ele alınmış, sayfanın yettiği oranda ve yalın anlatım gözetilerek konular açıklanmağa çalışılmıştır.

Yılın ortasına rastlayan 15 Temmuz sayımızda o güne değin işlenen konular içinde akla ençok takılan noktaların açıklanılmasına çalışılmıştır. 15 Aralık tarihli gelecek sayımız da genel bir değerlendirme ve toparlamağa ayrılmıştır.

Bu iki sayı dışında her sayımızda sorduğumuz sorulara yanıtlar aldık. Değerlendirdik. Geri yolladık. Bu değerlendirmelerle ilgili geniş bilgiyi ve geçen bir yıllık eğitimin bilançosunu önümüzdeki sayımızda vereceğiz.

Eğitim sayfamız konusunda görüşlerinizi ve sorularınızı bir sonraki sayıya kadar bekliyoruz.

Başarı ve mutluluklar...

SORULAR.....SORULAR.....SORULAR.....SORULAR..

AŞAĞIDAKİ YANITLARDAN DOĞRU OLANININ YANINA ÇARPI İŞARETİ KOYUNUZ.

1. Yasalarımıza göre kaç çeşit yerel yönetim biçimi vardır?

a) İki çeşit. Köyler ve Belediyeler.
b) Üç çeşit. Köyler, Belediyeler ve İl Özel İdareleri.
c) Yalnızca Belediyeler.

2. Belediyeler nerelerde kurulur?

a) Her yerleşme biriminde.
b) Hükümetin istediği heryerde.
c) Nüfusu 2000'in üzerindeki yerleşme birimlerinde.

3. Cumhuriyet döneminde çıkarılan ilk Belediyeler Yasasının çıkış tarihi

a) 1900'dür.
b) 1930'dur.
c) 1960'dır.

4. 1948'de çıkarılan ve bugün gereksinimi karşılayamayan yasa

a) Belediyeler Yasasıdır.
b) İl Özel İdareleri Yasasıdır.
c) Belediye Gelirleri Yasasıdır.

5. Belediyeler,

a) Demokratik bir yerel yönetim biçimidirler.
b) Merkezi Yönetim biçimidirler.
c) Gönüllü kuruluşlardır.

AŞAĞIDAKİ CÜMLELERDEN DOĞRU OLANLARININ YANINA (D) YANLIŞ OLANLARININ YANINA (Y) HARFİ KOYUNUZ.

(....) 6. Yerel yönetim seçimleri Türkiye'de dört yılda bir yapılır.
(....) 7. Yerel seçimlerde halk parlamentoya girecek milletvekillerini seçer.
(....) 8. Kentler büyüdükçe, karmaşıklaştıkça belediyelerin görevleri artar.
(....) 9. 1930'dan önce belediye başkanları seçimle gelmiyor, onları padişah tayin ediyordu.
(....) 10. Belediyelerin halktan yana kişi ve partilerin yönetimine geçmesi o ülkede toplumsal demokratik sol uyanışın önemli işaretidir.